

ශ්‍රී. බු. ව. 2554 ශුද්ධ වෙසක් මස කලාපය, රා. ව. 2010 ක් වූ
මැයි 27 වන දින

මාතර, ශ්‍රී සුදර්ශි මහ පිරිවෙන්නි නියෝජ්‍ය පරිවේනාධිපති
දෙවිනුවර, කපුගම, සුධර්මාරාමාධිපති

ශාස්ත්‍රපති පුජ්‍යපාද කපුගම සුගතසාර ස්වාමීන් වහන්සේ විසිනි.

නමෝ තසස භගවතෝ අරතතෝ සමමා සමබුද්ධසස ඌඌඌ

ආය බරින් මිදී දෙලොව ජය ගනිමු.

(අබගුත්තර නිකාය ඉඹා සුභය ඇසුරිනි.)

පින්වත්නි, www.lakruhunu.com

අද වෙසක් පුර පසළොස්වක පොතොය දිනය යි.
ගෞතම බුදුරජාණන්වහන්සේගේ අති උතුම් ජීවිතයෙහි
උත්පත්තිය, බුද්ධත්වය පරිනිර්වාණය යන උතුම්

අවස්ථාවන් සිදුවූ දිනය යි. මෙවන් දිනයක ගිහි පැවිදි බෞද්ධයන් වන අපි බුදුරජාණන් වහන්සේට ආමිසයෙන් හා ප්‍රතිපත්තියෙන් ගරු සැලකිලි දැක්වීමට පුරුදු වී සිටිමු. ඒ දෙවැදෑරුම් පුජාවන් අතර ආමිස පුජාවලට වඩා වටින්නේ ප්‍රතිපත්ති පුජාවයි. ප්‍රතිපත්ති පුජාව යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ බුදුන්වහන්සේ අවුරුදු 45 තුළ දේශනා කළ යුක්ති ධර්මයට අනුව තම ජීවිතය පවත්වාගෙන යාමය.

තථාගතයන් වහන්සේගේ දේශනය ආගමික , සාමාජික, ආර්ථික, දේශපාලන වශයෙන් සිව් වැදෑරුම් වේ. එම හැම දේශනාවක්ම අපේක්ෂා කරන්නේ ගිහිපැවිදි අප කාගේත් දෙලොව ජය ගැනීමයි. මේ උතුම් වෙසක් පුර පසළොස්වක පොතොය දිනයෙහි මේ සදහම් පණිවිඩයෙන් අප බලාපොරොත්තුවන්නේ අංගුත්තර නිකායේ ජකක නිපාතයෙහි එන ඉඤා සුත්‍රයට අනුව ආය බරින් මිදී දෙලොව ජයගන්නා ආකාරය විස්තර කර දීමට යි. මේ පණිවිඩය සිත්හි දරාගෙන දෙලොව ජයගතහොත් අද වැනි පෝය දිනයක බුදුරජාණන් වහන්සේට කරන ඉහළම පුජාව වනු ඇත.

ඉඤා යන පාලි වචනයේ තේරුම ආය යන්නයි. සංස්කෘත භාෂාවේදී මේ සඳහා යොදන වචනය සෘණ යන්නයි. සිංහලයේදී ආය යන වචනය යොදනු ලැබේ. මේ ආය වීම බුදුදහම කිසිසේත් අනුමත නොකරයි. අංගුත්තර නිකායේ සඳහන් අඤාන සුත්‍රයේදී ඒ දේශනා කරන්නේ ගිහි පැවිදි දෛපකෂයටම ආය නැතිවීම සැපතක් ලෙසයි. අප බොහෝ දෙනා ආය වන්නේ බුදු දහම උගන්වන

අල්පේච්ඡ සරළ ජීවිතයෙන් සමුගෙන සිටිනා බැවිනි. මිනිසාට අව්‍යයකරන කැමි බිම් , ඇඳුම් පැළඳුම්, ඉදුම් හිටුම්, බේත් හේත් වැනි මූලික අවශ්‍යතායන් හිදී ලැබුණු ප්‍රමාණයෙන් සතුටුවිය හැකි නම් ඔහුගේ ජීවිතය අල්පේච්ඡ ජීවිතයකි. එබඳු පුද්ගලයාට ආය බරක් නැතිව සතනයෙන් ජීවත් විය හැක. නමුත් නූතන සමාජය උගන්වන සිඝ්‍ර සංවර්ධනය කරා දුවන අයට ආය නොවී බැරිය. එසේ ආයවන අය ජීවත්වන්නේ සතුටින් නොවේ. ඔවුන්ගේ දෙලොවම අසාර්ථක ය.

බුදු දහම උගන්වන මැදුම් පිළිවෙතේදී අන්ත දෙකක් බැහැර කරයි. කාමසුඛලලකානුයෝගය හා අන්තකිලමචානුයෝගය යි. එහි කාම සුඛලලිකානුයෝගය පිළිපදින අය සිරුරට අපමණ සැප දීමට කටයුතු කරති. බුදුන්වහන්සේ ජීවත්වූ භාරතයේ ජීවත් වූ අපිත කේසකම්බල නම් ආචාර්යවරයා එබඳු සුඛපරමවාදියෙකි. ඔහු කීවේ ජීවත්වන කාලය තුළ සැපසේ ජීවත් විය යුතුයි. ආය වී හෝ ගිතෙල් අනුභව කළ යුතුයි. පොළොවට පස්වන්නාවූ මේ දේහය නැවත ඉපදීමක් නැති බැවිනි. එදා යුගයේ ජීවත්වූ අපිත කේසකම්බල තුමා වැනි සුඛපරමවාදීන් අදත් අපේ සමාජය තුළ ජීවත්වන බව පෙනේ. එදා ගිතෙල් අනුභව කලාට අද බොහෝ දෙනෙක් ගිතෙල්වලට කැමැති නැත. ඒ නිසා ඔවුන් කියන්නේ ආය වී හෝ බටර් කමු කියා ය.

මැදුම් පිළිවෙත අනුමත කර තිබෙන බුදු දහමෙහි ආය ගැනීමට ඉඩක් නැති නිසා ඉහත සඳහන් කළ ඉණ සුතියට

අනුව එහි ආදීනව අවබෝධ කර ගත යුතුයි. එහිදී බුදුන්වහන්සේ එම ආය සංකල්පයට දෙන ආගමික අර්ථය ඉතා වැදගත් ය. එවා ජීවිතයට සම්බන්ධකර ගැනීමෙන් දෙලොව ජය ගෙන නිදහසේ ජීවත් විය හැක. තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කළ කරුණු 06 මෙහිදී හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ප්‍රශ්න 06 ක් ලෙස අසා එවා ට පිළිතුරු ලබා ගනී.

01. මහණෙනි, කාමභෝගී පුද්ගලයාට දිළිඳුකම දුකක් ද ?

(දාළිද්දියං හික්ඛවෙ දුක්ඛං ලෝකස්මිං කාමභෝගීනොති?)

02. දුප්පත්කම නිසා ආය ගැනීම දුකක් ද?

(ඉණාදානමපි හික්ඛවෙ දුක්ඛං ලෝකස්මිං කාමභෝගීනොති?)

03. දුප්පත් කම නිසා ගනු ලබන ආය මුදල් වලට පොළිය වැඩිවීම දුකක් ද?

(චඩඝීපි හික්ඛවෙ දුක්ඛා ලෝකස්මිං කාම භෝගීනොති?)

04. මුදල් සහ පොළිය නොදෙන්නේය යි කරන චෝදනාව දුකක් ද ?

(චෝදනාපි හික්ඛවෙ දුක්ඛා ලෝකස්මිං කාම භෝගීනොති?)

05. එසේ වෝදනා කරමින් එම ණය සහ පොළිය ගැනීමට පසු පස එළවීම දුකක් ද?

(අනුවර්තයාපි හිකඩවේ දුකටා ලොකසමිං කාම හොඟි නොති ?)

06. එසේ පසුපස එළවා බ්‍රහ්මභාරාගත කිරීම දුකක් ද?

(බ්‍රහ්මභාරාපි හිකඩවේ දුකටා ලොකසමිං කාම හොඟි නොති?)

මේ පශ්ච 06ට හිකුණුවහන්සේලා පිළිතුරු දුන්නේ එසේ ය. ස්වාමීනි කියා ය. මේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ විශේෂ දේශනා ක්‍රමය කි. සමාප ගත කිසියම් ප්‍රශ්නයක් වේ නම් එ ප්‍රශ්නය අනුභව කොට අත්දැකීම් ලැබූ පිරිසෙන් පිළිතුරක් ලබා ගැනීම යි. එදා ජීවත් වූ හිකුණුවහන්සේලා ණය නොවී සිටියත් තම දායකයින් ණය බරින් යුක්තව කරන ප්‍රකාශ උන්වහන්සේලාට අවබෝධය. මෙසේ ප්‍රශ්න අසා පිළිතුරු ලබාගත් තථාගතයන් වහන්සේ මෙසේ දේශනා කළ සේක.

“මහණෙනි, කාමහෝඟී පුද්ගලයාට දුගීඛව දුකකි. ණය ගැනීම දුකකි. පොළිය වැඩිවීම දුකකි. වෝදනාව දුකකි. පසුපස එළවීම දුකකි. බ්‍රහ්මභාරා ගත කිරීම දුකකි. ” මේ දෙසුම සන්දිට්ඨිකය. අකාලිකය. ඉන් අදහස් කරන්නේ මේ දේශනාව මෙලොවට අදාළ කුමන කාලයකට වුවත් ගැළපෙන දහමක් බවය. එසේ කල්පනාව කර බැලුවොත්

මේ යුගයට මෙම දේශනාව ඉතාම වැදගත් වන බව සිහිපත් කළ යුතුය.

ගිහි පැවිදි වශයෙන් දෙවැදෑරුම්වන සමාජයෙහි බොහෝ දෙනා බුදු දහම උගන්වන අල්පේච්ඡ ජීවන රටාවෙන් සමුගෙන ඇත. ඒ නිසා ඉතා ඉක්මනින් සංවර්ධනය වීම සඳහා බුදු දහම අනුමත නොකරන ආය වීම තුළින් අසහනයට පත් වී තිබේ. දුගී බවට පිළියමක් හැටියට ආය වන පුද්ගලයාට ඊළඟට මුහුණ දීමට සිදුවන්නේ පොළියට යි. ආය මුදල සහ පොළිය නොගෙවන විට චෝදනා වලට මුහුණ දීමට සිදුවේ. ඉන් අනතුරුව ඔහු පසුපස එළවීම සිදුවේ. අනිතිමේදී ඔහු නීතියේ හමුවට ගෙන ගොස් බන්ධනාගාර ගත වෙයි. එදා භාරතය තුළත් මේ

තත්වය තිබූ නිසා බුදුන්වහන්සේ මෙවැනි සුත්‍ර ධර්ම දේශනා කරන්නට ඇතැයි සිතිය හැක. නූතන සමාජය තුළත් බොහෝ දෙනා විවිධ භාණ්ඩ ගොඩකට මැදිවී අසහනයෙන් පසුවනු දැකිය හැක. ඒ නිසා අද වෙසක් පෝය දිනයේ දී බුදුන්වහන්සේ ට ගරු කරනා අය හැටියට ආය නොවී ජීවත් වීමට අධිෂ්ඨාන කරගත යුතුයි. එවිට පොළී නැත. චෝදනා නැත. පසුපස එළවීමක් නැත. බන්ධනාගාරගත වීමක් නැත. සැනසීමෙන් ජීවත් විය හැක.

සමාජය තුළ පවත්නා මෙම ආය සංකල්පය මූලික කරගෙන බුදුන්වහන්සේ ඉතා වැදගත් ආගමික පණිවිඩයක් ඉටු සුත්‍රයෙන් ලබා දෙයි. "යම්කිසි ගිහියෙක් හෝ පැවිද්දෙක් කුසල් කිරීමෙහි ශ්‍රද්ධාවක් නැද්ද?

කුසලයෙන් ඇත්ව අකුසල කිරීමෙහි ලේඛනවත් නැද්ද? ඒ පිළිබඳව බියක් නැද්ද? කුසල කිරීමෙහි විරියයක් නැද්ද? කුසල කිරීමේ නුවණක් නැද්ද? ඒ තත්වය ආර්ය විනය තුළ දිළිඳු බව යයි කියනු ලැබේ. ආර්ය ධන ලෙස සැලකෙන ශුද්ධා-හිරි- ඔත්තප්ප-විරිය-පකදකදා යන කරුණු තම ජීවිතය තුළ නැත්නම් ඔහු ගිහියෙක් වේවා පැවිද්දෙක් වේවා දිළින්නෙකි.

මෙම ගුණ ධර්ම නැතිකම නම් වූ දිළිඳුකම නිසා ඔහු කයින් වචනයෙන් හා සිතෙන් දුසිරිත් කරයි. මේ සුත්‍රය හඳුන්වන හැටියට ආය ගැනුම යනු එසේ දුෂ්චරිතයෙහි යෙදීම යි.

ඉහත සඳහන් කළ පස් වැදෑරුම් ආර්යධනය යමෙකුට නැතැයි කියන්නේ ඔහුට බුදුන්වහන්සේ පිළිබඳව විශ්වාසයක් නැති බව යි. එවැනි පුද්ගලයා බුදු දහමට අනුව මහා දිළින්නෙකි. එවිට ඔහු ඉතා ඉක්මනින් සංවර්ධනය වීමේ අදහසින් සතුන් මැරීම, සොරකම් කිරීම, කාමයන්හි වරදවා හැසිරීම, නම්වූ කායික වැරදි කරයි. බොරුව, කේලම, පරුෂවචන, හිස් වචන වශයෙන් වචනයෙන් වැරදි කරයි. දැඩි ලෝභය, ක්‍රෝධය, මිත්‍යාදෘෂ්ටිය වශයෙන් මනසින් වැරදි කරයි. මෙසේ දස අකුසලෙහි යෙදීම මෙම සුත්‍රය පෙන්වා දෙන්නේ ආය ගැනීම ලෙසටයි.

මෙසේ කායික, වාචසික හා මානසික වශයෙන් වැරදි කරන පුද්ගලයා එම වැරදි කවුරුන් දැන නොගනීවා යයි

සිතමින් වසන්කරන්නට උත්සාහ දරයි. දස අකුසලයෙහි යෙදෙනා තම වැරදි හඟවමින් සිල්වත් ගුණවත් අයෙකු ලෙස පෙනී සිටීමට දරණ උත්සාහය තුළින් සිදුවන්නේ එම අකුසල තව තවත් වැඩිවීම යි. මෙම සුත්‍රය එම අකුසල වර්ධනය හඳුන්වන්නේ පොළිය හැටියට යි.

මෙසේ තම අකුසල වසන් කරමින් සිටින පුද්ගලයා ඒ තුළින් චෝදනා ලබයි. පුද්ගලිකව නිලීනව, රහසිගතව අප්‍රකටව අකුසල කළත් මනස එවා දන්නා බැවින් අපේ මනස අපට කරන චෝදනාව වළකාලිය නොහැක. එසේම තමා වටේට ජීවත්වන අයගෙන්ද එසේ චෝදනා විදීමට සිදුවෙයි. මෙම සුත්‍රය දක්වන්නේ ආය සහ පොළිය ඇති පුද්ගලයාට ලැබෙන චෝදනාව එය බවයි.

එසේ චෝදනා ලැබූ පුද්ගලයා කැළයකට, ගසක්මුලට, ජන ශූන්‍ය ප්‍රදේශයකට ගොස්තම සිත එක්තැන්කර ගැනීමට සිතුවත් තමා මෙතෙක් සඟවාගෙන සිටි පව්ටු අකුසල ධර්ම තමා පසුපස එළවයි. ගොනා පසුපස එන කරත්ත රෝදය මෙනි. ආය ගත් පුද්ගලයා පසු පස ආය සහ පොළිය ඉල්වමින් පසුපස එළවන්නාසේ වැරදි කළ පුද්ගලයා පසුපස එම වැරදි පසුපසින් ගමන් කරයි.

එසේ පසු පස ලුහුබඳින අකුසල කර්ම විසින් එම පුද්ගලයා බන්ධනාගාර ගත කරයි. නිරයට හෝ තිරිසන් යෝනියක උපත ලබාදීම එයින් අදහස් කෙරේ. මිනිසත් බව ලබා සිටි කෙනෙකුට එවැනි උපතක් ලැබීම ජීවිතයේ මහත් අභාග්‍යයකි.

තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ධර්ම සන්නිවේදනය කොතරම් වමන්කාර ජනක ද යන්න මෙම සූත්‍රයෙන් මනාව ප්‍රදර්ශනය වෙයි.

මේ අනුව මෙම වෙසක් පෝය දිනයෙහි ගිහි පැවිදි අප සියලු දෙනාම සිතට ගත යුත්තේ ඉහත සඳහන් කළ ආර්ය ධන 05 න් පොහොසත් විය යුතු බවයි. සමාජය තුළ අපට තිබෙන සම්පත් ඉතා සීමිත විය හැක. ඒ අනුව සමාජයේ බොහෝ දෙනා අප දිළින්දන් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවන. නමුත් බුදු දහමට අනුව අපි පොහොසත් අය වෙමු. ඒ ගුණ ධර්ම වලින් ඇති කරගනු ලැබූ පොහොසත් කමයි.

එම පොහොසත් කම තිබේනම් අපි කායික වාචසික, මානසික වශයෙන් අකුසල කිරීම නම් වූ ණය නොගනිමු. ණය නොගත් විට පොළියක් නොලැබේ. ණය සහ පොළිය නැති විට චෝදනා නැත. පසුපස එලවීමක් නැත. එවිට බන්ධනාගාර ගත වීමක් ද නැත . එවිට ඔහු තමා විසින් කරන ලද දස කුසල ධර්ම වලින් සහනයෙන් ජීවත් වෙයි. මිනිස් ලොව හෝ සඳෙව් ලොව ඉපදී සැප විපාක ලබා දෙන අතර සසර ගමන කෙළවර කොට නිවන් සම්පත්තිය උදාකර දෙයි. වෙසක් පුර පසළොස්වක පොහෝදින බුදුරජාණන් වහන්සේට ප්‍රතිපත්තියෙන් පුජා කරනවාය කියන්නේ ඉහත කී ආකාරයෙන් කටයුතු කොට කායික මානසික සහනය උදාකර ගැනීමයි.

බුදුන්වහන්සේගේ දේශණාය මෙසේ උවත් අද බොහෝ දෙනා ගුණධර්ම වලින් දුරී බවට පත්වී තිබේ. ඒ නිසා ආය ගැනීමට කිසිදු බියක් නැත. නූතන සමාජයේ නිතර දැකිය හැකි බැංකුවක් වන සභාස බැංකුවේ පැවැත්ම රඳාපවතින්නේ දෙපැත්තේ තිබෙන "ස" යනු දෙක නිසා නොව මැද තිබෙන "ආ" යන්න නිසා ය. කවුරුත් එතනට යන්නේ ආය ගැනීමට යි. දෙපැත්තේ තිබෙන "ස" යනු දෙක ක්‍රියාත්මක වේනම් "ආ" යන්න ඉවත් කළ හැකිය. සකසුරුවම හා සමුපකාරය යන ඉතා වැදගත් සංකල්ප දෙකක් "ස" යනු දෙකෙන් කියවේ. බෞද්ධ ජීවිතය සකසුරුකමින් යුක්ත ජීවිතයක් විය යුතුයි. බුදුන්වහන්සේගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ජීවිතය තුළ ද එම සකසුරුවම ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක විය. සමුපකාර ක්‍රමය ද එසේම ය. එසේ ක්‍රියා කරන අල්පේච්ඡ පුද්ගලයෙකුට ආය අවශ්‍ය නැත. ලැබෙන සුළු දෙය වුවත් ක්‍රමානුකූලව පරිහරණය කරයි. එය සැනසුමෙන් ජීවත් වීමේ මගයි.

එසේ සාමාජික වශයෙන් සැනසීම උදා කරගත් පුද්ගලයා බුදුරජාණන් වහන්සේ පිළිබඳව අවල ශ්‍රද්ධාවක් ඇති කර ගනී. බුද්ධ වචනය පිළිබඳව කිසිදු අවිශ්වාසයක් ඔහුට නැත. ඒ නිසා බුදුන්වහන්සේ දේශනා කළ ගුණ ධර්මවලින් තම ජීවිතය පොහොසත් කරගෙන ආය නැතිව සහභාගයෙන් ජීවත් වෙයි. ඒ තුළින් අපේ මෙලොව සහ පරලොව වාසනාවන්ත කරගත හැකිය. ඒ නිසා මේ උතුම් වෙසක් පුර පසළොස්වක පොහොස දින අපි සියලු දෙනාම ආය බරින් මිදී දෙලොව ජය ගැනීමට අධිෂ්ඨාන කර ගනිමු.